

נס ציונה המחזמר

מאת : יעל טל

דרמטורגיה: יגאל זקס

כל הזכויות שמורות ליעל טל ©

על הצלחה ואושר והקשר ביניהם.

על אהבה.

על הדרך ,

ועל אנשים בצד הדרך.

שיר פתיחת הצגה כולם

"נס ציונה"

שיר "האורות" של ורדית

כן זה נכון

תמיד אורות ברגע האחרון

לא מקפלת הכי יעיל

יש שיטה כזאת קראתי פעם של גילגולים

והגילגול הזה אני עוד לא בטוחה מה המיקום שלי על המפה ---- מה המיקום שלה על המפה פה פה פה פה.....

אני עוזבת היום מביטה למרחקים

להתראות יהוד ותודה על הדגים

עוד מעט כבר עולה על אוטובוס מקומי ----- מי מי מי מי ----- אני

כי בואנה, אני עוברת לנס ציונה

אמא אומרת משנה מקום משנה מזל

ובנס ציונה אין ספק בכלל

האורות מהבהבים הקולות בשוק קוראים

בואי הנה בואי הנה בואי הנה בואי הנה בואנה

אני עוברת לנס ציונה

שם בוודאי יחכו לי חברה עם חיוך

יחכו לי חברה בכלל

וגם אם לא יהיה קל

זה כמו בסרט

שתמיד הגיבורה צריכה ללמוד איזה שיעור

על מוסר או אהבה עדיף אהבה

לפעמים זה על מוסר

אבל אפשר שאהבה ואם אפשר אז אהבה

ואם לבחור מהאפשר אז אפשר שאהבה

היי האוטובוס בא

כולם שרים - נס ציונה

תמונה 1- פחד כביש

דמויות: איציק –מורה לנהיגה

ינון – תלמיד

איציק: **אם לא אמרתי כלום אז ישר. ישר, ינון. יש לך שם אישה. אישה, ינון. אנחנו לא רוצים להרוג אישה. הקלאצ', ינון. תהיה רגוע יותר עם הקלאצ'.** דומם מנוע ינון. אני רוצה שנדבר רגע

ינון: אתה מגיש אותי לטסט?

איציק: איך טסט ינון? איזה טסט? תראה יש פה עוד ענפים שנתפסו בחלון כי אתה נצמד מידי לימין, אתה עוד לא מבין את הכביש. רק השיעור בלמתי אותך אולי 10 פעם.. איפה טסט?..

ינון: צחקתי.(פאזזה) קצת.

איציק: טוב תשמע ינון.. לגבי ההמשך-

ינון: זהו, גם רציתי שנדבר. ימי רביעי נהייה לי קצת צפוף בתחושה. חשבתי אולי לשנות יום? חמישי ככה?

איציק: איך צפוף? אתה כל היום יושב בתחנה

ינון: תחושה איציק. עם תחושה אי אפשר להתוו-

איציק: שנייה ינון תראה...כמה זמן אנחנו על הכביש ביחד?

ינון: (סופר) פברואר, מרץ, אפריל

איציק: כמעט שלוש שנים ינון

ינון: פששששש...יפה

איציק: ינון.. אני על הכביש, מלמד, 18 שנ-איפה? עוד מעט 19 שנה. מאות תלמידים ינון. הרבה נסיון. מסכים איתי?

ינון: בטח.. בטח.

- איציק: וראיתי הכל ינון. יש אנשים ינון, שלא נועדו לכביש.
- ינון: מעניין (תנועת יד)
- איציק: אתה וההגה ינון, לא נועדתם זה לזה
- ינון: אני לא מבין מה אתה ...
- איציק: יש לך פחד כביש
- ינון: מה?...איציק, אתה מורה לא פסיכולוג. מה סוגרים לשבוע הבא?
- איציק: ינון , תסתכל רגע מה תלוי על המראה
- ינון: מה? מה זה? 'יהי רצון מלפניך אדוני...' נו, תפילת הדרך? מה הקשר איציק??
- איציק: ינון, לי ולאוקים יש הסכם. אני שומר על היושר המקצועי שלי, והוא שומר עליי חי.
- (ברפליקות הבאות ינון מסיט מבט בכל פעם שאיציק מסתכל עליו)
- ינון: טוב.... אני רוצה לקבוע שיעור לשבוע הבא.. יום חמישי ככה.
- איציק: ינון , אני לא אלמד אותך יותר.
- ינון: איך אתה בשעה ארבע? מתאים ארבע?
- איציק: לא ינון.
- ינון: ארבע וחצי ? ורבע? רוצה לפני שמחשיך בשביל הזינוק בעלייה
- איציק: ינון , לא יהיה עוד שיעור. אני לא אלמד אותך יותר.
- (ינון נועץ מבט באיציק)
- ינון: מי האחראי עליך?? רוצה לדבר עם האחראי עליך . עכשיו! ברגע זה!
- איציק: אני עצמאי ינון .
- ינון: אה. מה ועצמאים ..אף אחד לא דואג להם?
- איציק: זה לא סוף העולם ינון...אתה תראה...יש אוטובוסים. מוניות
- ינון: שום אוטובוסים איציק!! מה אוטובוסים!! 18 שנה אתה מורה
- איציק: 19
- ינון: 19 שנה מאות תלמידים ורק אני הבעיה?? רק אני הבעיה???
- איציק: לא רק אתה ינון . היו עוד
- ינון: כמה?
- איציק: 3
- ינון: ואני הרביעי מתוך מאות??

- איציק: אתה השלישי
- איציק: ינון, אתה יודע אני לומד עכשיו להיות קאוצ'ר...אומרים שזה יכול להיות גם קשור לכל מה שהיה עם אבא
- ינון: מה הקשר בירה נשר אבא?
- איציק: מה?
- ינון: מה הקשר בירה נשר אבא?!?! תפילת הדרך גם כן
- איציק: אל תיגע- (נותן לינון מכה ביד)
- ינון: (מרפה מתפילת הדרך) בכלל לא כזה רוצה רשיון
- איציק: בסדר גמור
- ינון: אפשר לחשוב שאתה מחליט עלי
- איציק: חס וחלילה
- ינון: בכלל לא כזה אוהב כבישים
- איציק: שמנו לב
- ינון: דרך נמיר (בקול מלגלג)
- איציק: מה? אין דרך נמיר בנס ציונה
- ינון: בדיוק! סע סע. תוריד אותי בתחנה שלי.(פאזזה) בבקשה.
- איציק: ההגה בצד שלך.

מעבר- ורדית נכנסת ורואה מודעה:

ורדית: "מחפשים עוזרת אישית לעוזרת האישית של ראש העיר!"

תמונה 2 – ינון ומלכיאל רוקנרול

מלכיאל: שר בצרחות רוק זועם ינון לידו, גרופי אמיתי ולגמרי בתוך השיר

"אל תיסע בדרך נמיר!! (אולי אל תיסע בכביש המהיר)

אל תיסע שם אם אתה לא מכיר

בכביש הסלול

זה המסלול התלול

לאבד אותך

אופנוען בודד ברחוב נס לגויים"

ינון: ואו...וואו...איזה שיר זה מלכיאל

מלכיאל שיא הקול, מנגב זיעה במגבת ומהנהן

ינון בתגובה מנגב זיעה במגבת ומהנהן

מלכיאל: קול

ינון: קול

מלכיאל: קול

ינון: קול

מלכיאל: נו יש תאריך לטסט..משתף פעולה עם הרעים?

ינון: לא בסוף אה...החלטנו כולנו.. הוחלט ש..(מגביר את הקול) הוחלטה דחייה

מלכיאל: מה?

ינון: מה?

מלכיאל: אבל הרגשת הכי בשל. אמרת שאתה בשל

ינון: בסדר לא לכל דבר בשל צריך לגשת. אתה ניגש לבננות?

מלכיאל: מה?

ינון: רואה בננה בשלה אתה מיד ניגש?

מלכיאל: תלוי אם בא לי

ינון: אז בבקשה. אל תחליט עלי.

מלכיאל: פשוט אמרת שאתה רוצה-

ינון: אז אמרתי מלכיאל! לא כל דבר שאומרים מלכיאל. תבדיל.

מלכיאל: לא כל דבר שאומרים -מה?

ינון: מה?

מלכיאל: חסר לך חלק במשפט "לא כל דבר שאומרים"... (מסמן לו להמשיך)

ינון: לך חסר חלק. לי נעים ככה.

מלכיאל: מקבל את זה ינון. (פאזזה) אפילו אוהב את זה ינון. פאקינג.

ינון: מה?

מלכיאל: פאקינג זאת מילה שאומרים מחוץ לנס ציונה כשאוהבים.

ינון: אהבתי . פאקינג.

(פאזוזה ארוכה שניהם מהנהנים עם המגבת על הכתף)

ינון: לא יהיה טסט בקרוב

מלכיאל מנגן בגיטרה ומלחין חצאי משפטים של ינון

מלכיאל: "לא כל דבר שאומרים..."

ינון: הוא אמר שיש לי פחד כביש

מלכיאל: (שר כמו שלמה ארצי) היא אמרה שיש לי פחד כביש

ינון: נו מה אתה מלחין עכשיו?? אני שר לך את הצרות שלי ואתה מלחין

מלכיאל: אתה ההשראה שלי. (מניפולטיבי)

ינון: אני?

מלכיאל: ינון, זוכר למה אמרתי לך לא לגשת לטסט?

ינון: כי מי הם שיחליטו עלי!

מלכיאל: בדיוק. אני נושם (מדגים). אני צריך 'רשיון'??

ינון: לא

מלכיאל: בקשה. אני הולך (מדגים) אני צריך 'רשיון'?

ינון: שום דבר

מלכיאל: אולי יעשו לי טסט על איך אני שותה מים?

ינון: וואו. אני מת על איך שאתה יודע דברים

מלכיאל: אני לומד עכשיו להיות קאוצ'ר. (סוף יוניט, סאונד מטוס)

ינון: מלכי, מתי אתה עוזב חזרה ליהוד?

מלכי: בקרוב

ינון: אני בא איתך. אני נחנק פה מלכי.

מלכי: בוא! בטח.. זה עולם אחר. ינון...רואה את הבניין הירוק הזה?

ינון: מה בי"ס למחוננים?

מלכי: ביהוד הוא כתום

ינון: וואו...כבר יותר פותח ת'ראש. מה למדת במחוננים הזה?

מלכי: בעיקר פרספקטיבה

ינון: מה זה אומר?

אל: תחזיק את האצבע מול העיניים ככה, כן...עכשיו תעצום עין אחת, עכשיו עין שנייה

ינן: ננ...וננו...זה זז
מלכאל: כן. זאת פרספקטיבה
ינן: שדברים זזים?
מלכאל: ההבדל

תמונה 3- תחנת אוטובוס פיוטית בנס ציונה . פגישה.

ינן

ורדית

ינן יושב בתחנת האוטובוס, מנסה להרגע על ידי זה שהוא מחזיק את האצבע מול הפנים, כשהוא עוצם עין אחת ואז את השנייה ומתפעל מזה שהאצבע זזה, ורדית נכנסת לתחנה הוא לא שם לב, היא מבינה מה הוא עושה

ורדית: הכל זז אה?

ינן: מה?

ורדית: כשעוצמים..הכל זז נכון ? זה נורא מגניב..

ינן: לא, זה רק האצבע זזה. פרספקטיבה

ורדית: אה..לא לא..זה הכל זז! תנסה רגע תוריד את האצבע.

ינן: את למדת במחוננים הכתום?

ורדית: מה? לאו דווקא

ינן: אז אל תנסי פה זה...

ורדית: סתם תנסה ..מה אכפת לך?

ינן: אכפת לי, כל דבר צריך לנסות?

ורדית: בסדר . תפסיד טריק.

ינן: אז זה לא כזה חשוב

ורדית: זה כן חשוב

ינן: מה חשוב?

ורדית: הכל חשוב

ינן: כלום לא חשוב!

ורדית: ממש כן
 ינון: ממש לא. תני דוגמא למשהו חשוב
 ורדית: תן דוגמא למשהו לא חשוב?
 ינון: אני
 ורדית: מה??
 ינון: העלה הזה
 ורדית: חשוב
 ינון: מה חשוב בו?
 ורדית: הרגע נתת אותו כדוגמא
 ינון: יאללה..פחחח..אז כל דבר שנותנים כדוגמא חשוב? גם חרגול?
 (מתעצבנת) לא, לא כל דבר שנותנים. אבל אותו נתת כדוגמא לאם הכל חשוב! אז הוא חשוב!
 רגע שקט. טריפל טייק של מבט שמתפספס, מפגש מבטים במבט השלישי.
 ינון: חדשה בנס ציונה?
 ורדית: כן. אתה?
 ינון: כל החיים פה. מאיפה באת?
 ורדית: מיהוד
 ינון: אה, אז את מכירה את מלכיאל.
 ורדית: לא.
 ינון: להקת תעבורע! אל תיסע בדרך נמיר
 ורדית: לא אוהבת את הכביש הזה
 ינון: בדיוק!!
ורדית: מה? אני לא מבינה
 ינון: מתי הגעת לפה?
 ורדית: למזלי, הגעתי בול יומיים לפני הפורימון! לא היית?
 ינון: לא. לא אוהב את הדברים האלה
 ורדית: מה?? איך אפשר לא לאהוב??
 ינון: שונא את פורים
 ורדית: איך אפשר??
 ינון: רק אני מחליט מתי להיות שמח!
 ורדית: בסדר...סתם עושים כיף מה?

ינון: מאוד מסוכן כל הכיף הזה!

ורדית: מה מסוכן ? רק כיף..

כך? אם נגיד ילד מתחפש לקופת צדקה וכל כך מאמין בזה שהוא בולע עשר אגורות?? (ינון רציני להחריד)

ורדית צוחקת

ינון: זה לא מצחיק! הוא כמעט מת!

ורדית: (אוספת את הצחוק) אבל למה הוא עשה את זה??

ינון: כי אולי איזה ילד כמו שבי מג' 2 אמר לו שרק אם הוא יאמין רק אם הוא יאמין בתחפושת באמת הוא יזכה בתחרות (מעורבות רגשית, ללעוג לשבי)

ורדית: אז זה אשמת שבי!

ינון: נכון זה מה שאני אומר לך...אמרו לילד-.

ורדית: לא אשמת פורים.

ינון: אה...אולי...לא חשבתי על זה

ורדית: אז ששבי לא יתחפש, מה?

ינון: (מופתע ומתפעל) יכול להיות שאת צודקת...

(ינון בוהה בורדית המום ומהופנט מהתורה שלה)

מה.. למה הילד הזה צריך להפסיק להנות? למה שהילד יפסיד? זה לא אשמתו? זה לא אשמת פורים. אין מה להאשים את פורים. לא פורים הציע לו לבלוע מטבע. תחשוב על זה, זה לא פורים הציע, זה שבי הציע. לא פורים. אז זה לא אשמת פורים. אין מה להאשים את פורים. מסכן פורים. מה עשה פורים?

(חזרה על הטריפל טייק של המבטים)

ינון: (מהורהר בלי להבין מה בדיוק קורה לו) את בטוחה שלא למדת בבי"ס הכתום?

ורדית: כן

ינון: מתאים לך

ורדית: בסדר גמור.

ינון: ולמה התחפשת?

ורדית: שום דבר

ינון: אה...באת לא מחופשת?

ורדית: לא, התחפשתי לשום דבר.

(עולה לאוטובוס)

מעבר

איציק בפלאפון : כן, אני צריך גרר, לכניסה לנס ציונה. כן...ממש מתחת לשלט ברוכים הבאים לנס ציונה. התנפצה שמשה. נפלה חתכה מהשלט. הלמד. כן. נפל עלי למד.

תמונה 4 - לשכת ראש העיר ורדית העוזרת של העוזרת האישית

ראיון עבודה

דמויות:

אופירה- העוזרת האישית של ראש העיר. תקתנית על. בעלת קול צרוד וענייני, די מונוטוני. מבט של אישה שלא מתרגשת משום דבר.

ורדית- תמימה כנה ונרגשת- מתכוונת מאוד למה שהיא אומרת ומאוד חיובית

ורדית: כי אני אוהבת את נס ציונה

כולם: היא אוהבת את נס ציונה אווווווההה.

ורדית: המקום הזה חשוב לי מכל מיני משמעויות של חשיבות של משמעות....

ורדית+כולם: על כל המשתמע

בכל הרמות ובכל המישורים

אם זה מבחינת הדברים שקורים

ואם זה מבחינת הדברים שלא קורים

ברמת המיקרו המקרו כן כביכול

בעניינים השוטפים לכאורה והכל

בלקחת אחריות על מחשבות של אנשים

בלשים להם בראש

אופירה: סליחה ??

ורדית: רעיונות חדשים

ורדית: אם נגיד יש ילד

כולם: בתחנה

ורדית: שלא אוהב את פורים

כולם: זאת סתם דוגמא

ורדית : ומאשים את פורים

כולם: כי הוא פעם בלע

ורדית : עשר אגורות

אופירה: את יודעת ורדית

ורדית : כקופת צדקה

אופירה : שהרבה מהעבודה היא גם עבודה שחורה, להדפיס, לטלפן לתייק להודיע לבטל לשווק לתקתק (כולם שאיפה)

ורדית: גם בזה תמיד רציתי להתנסות , אני אף פעם לא תייקתי

אופירה: כמובן שיש לאן להתקדם

ורדית: נחמד לי גם ככה רק לתייק

אופירה: את חייבת לרצות יותר

ורדית: בסדר גמור.

אופירה: יש לך חלום ורדית?

ורדית: את שואלת או מודיעה.... ?

אופירה: יש ---לך--- חלום--- ???

ורדית: אורז! ז'תומרת, מקום שמקרינים סרטים בחוץ, כמו פעם ואוכלים דברים עם אורז. חשבתי לקרוא לזה 'אורזים' כמו אורז-עם-

אופירה: ורדית ! כאן את יכולה להתחיל בתור העוזרת האישית של העוזרת מיהאישית של מאיר ראש העיר, אבל מי יודע אולי יום אחד תיהיי גם העוזרת האישית של ראש העיר עצמו. הייתה פה פעם מישהי שהייתה העוזרת האישית של העוזרת האישית והיום היא העוזרת האישית של ראש העיר עצמו.

ורדית: וואו..תראי עור ברוז

אופירה: את יודעת ורדית, תמיד יש איך ולאן להתקדם אבל הכי חשוב

ורדית: לתייק

אופירה: שתאמיני שאת יכולה.

ורדית: איזה יופי! את מדברת ממש יפה

אופירה: אני לומדת להיות קאוצ'רית

ורדית: וואו. גם מאד אהבתי את התחפושת שלך בפורימון.

מלכת הלילה מאיפה בא לך הרעיון?

אסף- שירה אלדין

אופירה: לפעמים אני יש לי רעיונות.. טוב.(מתעשתת) . אבל מה פורים עכשיו? אנחנו כבר עם הפנים ליום השואה. את יכולה להתחיל מחר?

ורדית: יכולה להתחיל היום. איפה התיוקים האלה?

תמונה 5 מלכיאל וינון -שום דבר

מלכיאל תמיד עם גיטרה ומגבת שתלויה על הכתף לנגב את הזיעה של הרוקסטאר

מלכיאל: אה, מכיר את השום דבר הזה...

ינון: איזה מכיר מלכיאל?.. אני אומר לך לא הביטוי תבדיל!- זה התחפוש של.. כובע של דוור

ביחד: ושרשרת שיני שום

מלכיאל: מכיר

ינון: בסדר זה אחרי שגיליתי לך את הפיתרון מה...מה החכמה?.. אני קיבלתי את זה בלי שלבים, תבדיל. פאקינג.

מלכיאל: מכיר את התחפוש. לא מקורי.

(פאזה)

ינון: יכול להיות שאתה מקנא מלכיאל?

מלכיאל: במה?

ינון: לא יודע מלכיאל... לא יודע...ברעיון הזה לתחפוש?..בי? בקשר שלנו?

מלכיאל: בקשר של מי?

ינון: שלי ושלה..

מלכיאל: איזה קשר?

ינון: מתחיל משהו

מלכיאל: בכלל ראית אותה מאז? שבוע לא יצאת מהבית

ינון: חיכיתי למומנטום

מלכיאל: בכיתת מחוננים כיתה ג' חצי כיתה מתחפשת לכפל לשון ינון

ינון: היא התחפשה לשום דבר לא לכפל לשון

מלכיאל: התכוונתי ש-

ינון: מלכיאל, רק היא

תמונה 6: ורדית וינון -תחנת האוטובוס .

ינון מגיע עצבני לתחנה בעקבות הריב עם מלכיאל. אולי הוא בתחושה שמלכיאל עוד מאחוריו. ורדית צצה.

ינון: הי!! הנה בדיוק! רק את רק את שום דבר!! איפה הוא?

ורדית: מה?

ינון: את שום דבר! זה שלך...הוא הלך...רק את שום דבר

ורדית: מה אתה מדבר?? מי הלך?

ינון: מלכי-

ורדית: ומה אתה אומר לי שום דבר ואז שום דבר??

ינון: לא.. שאת שום דבר

ורדית: די זה מעצבן! אתה שום דבר! אם אני אגיד לך כלום? כל הזמן אגיד כלום?? כל הזמן אני אגיד לך כלום.תאר לך! אתה תחשוב שאמרתי משהו וזה יהיה כלום!??

ינון: לא! שהתחפשת. לשום דבר

ורדית: אה...אתה עוד בפורים? אנחנו כבר עם הפנים ליום השואה.

ינון: זה היה מצחיק.

ורדית: השואה

ינון: התחפוש

ורדית: אה.. כן. שום דבר זה נחמד אבל לא מספיק

ינון: מז'תומרת?

ורדית: לא זכה בכלום. אפילו לא ציון לשבח

ינון: נו, למה מה זה התחרות הזאת?? מי מחליט עליך?

לא...מה קרה לך.. זה פורימון רציני עם תחרות אמיתית, זה במעמד ראש העיר

ינון: נו, ראש העיר, אפשר לחשוב

ורדית: מה קרה לך? מאיר הוא מדהים והוא גם ראש העיר

ינון: לא מתרשם ממנו

- ורדית: אתה יכול לאהוב יותר או פחות אבל הוא ראש העיר ואתה לא
- ינון: רצה הגורל. נו אז מי זכה?
- ורדית: מקום ראשון ראש העיר
- ינון: בקשה.
- ורדית: לא אבל באמת הוא היה קורע! התחפש עם אישתו לעמי ותמי!
- ינון: לא מתרשם. מי מקום שני?
- ורדית: אופירה. הבוסית שלי. התחפשה למלכת הלילה
- ינון: לא התרשמתי
- ורדית: אבל לא ראית! זה היה מתוקתק..
- ינון: מתוקתק יש בטלוויזיה. במציאות החוכמה זה רעיון. מקום שלישי?
- ורדית: חיים מהמכולת- עשה 'החיים קשים' והדביק מלא מלא קשים
- אה...זה יפה. זה יפה. אין מה לומר. החיים קשים. יפה... אבל איך הדבר הכי יפה מקום שלישי איך?? זה כבוד שלא זכית.
- ורדית: איך כבוד?
- ינון: עזבי. לא מאמין בתחרויות.
- ורדית: מז'תומרת לא מאמין?
- ינון: לא מאמין. מאמינה באלוהים?
- ורדית: כן
- ינון: גם אני. בתחרויות לא.
- ורדית: מז'תומרת, אבל הייתה תחרות ראיתי!
- זה אנשים המציאו. תסתכלי שם את רואה את השלט על הבניין הירקרק הזה?
- ורדית: (קוראת) "בית הספר למחוננים"
- ינון: אין דבר כזה.
- ורדית: מה?
- ינון: אני אומר שאין דבר כזה מחוננים.
- ורדית: אבל איך אתה אומר את זה? יש בחינה והכל
- ינון: נו ומי עושה את הבחינה?
- ורדית: לא יודעת

- ינן: אנשים שהיו מחוננים?
 ורדית: אולי...לא יודעת.. סביר להניח
 ינן: ומי בודק את הבחינה?
 ורדית: לא יודעת..
 ינן: אולי במקרה אנשים שהיו מחוננים?
 ורדית: נראה לי
 ינן: אז גם לי נראה.
 ורדית: מה?
 עוד לא סגור על איך להוכיח את זה. אבל תחושה חזקה. אין כזה דבר מחוננים.
 ורדית: לא יודעת...לא נראה לי...
 ינן: בגלל זה את היית צריכה לזכות
 ורדית: (מחייכת) חושב?
 ינן: בטוח. בתחושה.
 ורדית: אף פעם לא זכיתי בדברים
 ינן: גם אני

(האוטובוס מגיע)

- ורדית: אתה לא עולה?
 ינן: לא...אני פה.
 ורדית: למה ?
 ינן: לקבל פרספקטיבה.

(מחייך ועושה עם האצבע והעין תזכורת לפגישה הראשונה שלהם גם ורדית עושה)

תמונה 7 בלשכה של ראש העיר

ורדית בלשכה, המקום עצמו אולי מזכיר בצבעים משהו ממד מן. ורדית מתייקת ומידי פעם עוצמת עין אחת ואז את השנייה ומסתכלת איך האצבע זזה כמו שהיה לפני כמה סצנות עם ינן. אופירה נכנסת ומדברת בטלפון. ורדית חושבת שהיא מדברת איתה

אופירה: הכל זז

ורדית: מה?...כן! וואיי! בדיוק דיברתי על זה עם מישהו פעם..

אופירה: הכל זו...

ורדית: זה מדהים..

אופירה: כי זאת שנה מעוברת

ורדית: מה?

אופירה: בגלל זה הפורימון יוצא מאוחר יותר

ורדית: לא חושבת שזה קשור

אופירה: טוב שלא בתשפ"ט האהאאהא

ורדית: מה?(מגלה שאופירה בכלל בטלפון)אה...את ב.. זה.

אופירה: ודאי, חנוכה סגור.. בטח. כן. מממ... להתראות. יום טוב.

ורדית: אופירה...שמת לב פעם שהכל זו?

אופירה: בקשה?

ורדית: תודה. תעצמי רגע עין אחת.

אופירה מה היא אומרת

ורדית: ואז את השנייה

אופירה: (בלי סבלנות) ורדית, מתי היומולדת שלך?

ורדית: ג' כסליו למה?

אופירה: שאולי נקנה לך שעון?

ורדית: וואיי! תודה, אבל אני רואה בפלאפון

אופירה: אז מה השעה?

ורדית: אה...בדיוק נגמרה לי הבטריה

אופירה: אז אולי בכל זאת נקנה לך שעון?

ורדית: אה, תודה אבל עד היומולדת אני על בטוח אטעין את הפלא-

אופירה: השעה שהיום התחיל ורדית!

ורדית: נכון. נכון.

אופירה: ורדית, הזמן לא מחכה לך. הוא לא עוצם עין אחת ואז את השנייה

ורדית: נכון....

(איציק נכנס)

איציק: או..... כמה בנות יפות בחדר אחד

אופירה: (נבוכה) נו בחיך מה...סססס...תהקורע..זאת ורדית העוזרת האישית

שלי

איציק: איציק

ורדית: מכירה אותך מה? אתה הנהג אוטובוס

איציק: זה אחי התאום יחזקאל

ורדית: יואווו...קופי! מה הסיכוי???

אופירה: סיכוי שתאום. מה שלומך איציק? (פסנתר נכנס)

איציק: השבח לאל , אין תלונות.

אופירה: יופי. אצלי גם בסדר גמו-

איציק: אז אני נוסע לי באוטו הכל רגוע יום רגיל הכל טוסט פתאום בום טראח אני קולט שאני אוהב אותך

אופירה: מה?

איציק: עשן עולה מהאוטו הלך הקרבורטור, הלך הראש מנוע, את הכי יפה בנס ציונה

אופירה : מה?

איציק: השלט של נס ציונה נפל

אופירה: אין סיכוי אין סיכוי אין סיכוי אין סיכוי אין סיכוי

(אני בשוק, אני עומד שם מסתובב אומר אולי אני ארים טלפון למנשה) נו ההוא מהביטוח את מכירה אותו זה שעשה השתלת שיער בתורכיה

אופירה: אין סיכוי אין סיכוי אין סיכוי אין סיכוי אין סיכוי

(אומר לי זה לא מכסה ביטוח זה פורס מאז'ור לא שולח לך גרר) עזרה עכשיו לא אבל לרדוף אחרי עם הפרמיות פרמיות זה כן

אופירה: אבל אולי אולי

איציק : את האישה של חיי

אופירה: מה?

איציק: אמרתי לו די די תן שירות אם אתה נותן שירות

אופירה: תזמין אותי לבירה וצ'יפס

איציק: תקני לי בזוקה

אופירה: מה?

איציק: כשאומרים ביחד משהו יש איזה עניין שקונים בזוקה

אופירה: לא בירה? אני מכירה שזה בירה

איציק: אידיוט

אופירה: מה?

איציק: הידיות. ממש יפה הידיות.

איציק: טוב. באתי לגבי המענק

אופירה: אה זה עוד בטיפול

ורדית: איזה מענק?

אופירה: אה ורדית! זה עוד דברים שלא הגענו אליהם בחפיפה אין צורך עכשיו-

איציק: למה? אני אסביר מה הבעיה. ראש העיר החליט לתת צ'ק מענק של חי שקלים לכל תושב ביום הולדת שלו

ורדית: ואוו! איזה יופי! איפה עוד יש דברים כאלה?

איציק ואופירה: רק בנס ציונה

ורדית: מתי הוא החליט על זה?

איציק: יום אחרי שהוא התגרש

אופירה: טוב זה לא בדיוק קשור..

ורדית: ראש העיר התגרש?

איציק: כבר לפני שנה

(נכנסת מוסיקה, חצי פנטזיה, ראש העיר חוצה את הבמה על קורקינט כמו בראש של ורדית והם כולם מסתכלים עליו)

ורדית: מה? אבל בפורימון הם התחפשו לעמי ותמי

אופירה: הם סיכמו את זה לפני

איציק: תחפשות זה דבר שמקיימים

ורדית: מתי אני כבר אפגוש אותך?

אופירה: כשתצטרכי. (פאזה) איציק אני מתנצלת אני רואה שהצ'ק עוד לא מוכן

איציק: שוב ? מוזר....

אופירה: מאד זה כנראה כי סיגל התחלפה בהנהלת חשבונ-

איציק: טוב. אני אקפוץ שוב שבוע הבא

אופירה: אין ברירה

איציק: ואת תשיגי בזוקה!

אופירה: מה? אה..כן. כן.

(הפנטזיה מתפזרת)

ורדית: הוא באמת כזה שרמנטי?

אופירה: איציק?

ורדית: ראש העיר. מתי אני כבר אפגוש אותך?

אופירה: כשתצטרכי! לעבודה ורדית

תמונה 8 -תחנת אוטובוס מלכיאל וינון

ינון מנגן את "אהובתי" של משינה.

ינון את לקחת את נשמתני..

מלכיאל: ינון. אנחנו לא עושים קאברים (מתחיל לנגן)

"מה אתה עוקף אותי,

מה אתה עוקף אותי מה"

(כל הדיאלוג ממשיך והופך למוסיקלי כשמלכיאל ממשיך לנגן)

ינון: אני מת על השיר הזה מלכי!

מלכיאל: תודה בנאדם.(מלכי מנגב את המצח עם מגבת קטנה כמו זמר בהופעה)

ינון: בבקשה. בנאדם.

מלכיאל: בשביל להגיע ל פיס ברמה של "מה אתה עוקף" אתה לא יכול להתבזבז בקאברים . אני מאד נזהר מזה ינון. מאד. אני לא הולך להופעות , לא פותח רדיו, סוגר אוזניים בשוק כי לך תדע, אני נמנע מהשראה כבר שנים. ששום דבר ושום קאבר לא ישפיע לי על טוהר הלחן.

אם אתה עוקף לא מימין.....

אתה צופר זה לא אמין

על מאה בגהה

עולה על כביש 471

האספלט נמס אולי גם את

אוווווו

עובר את קריית אונ

ינון: וואו מלכי סוף חדש?

מלכיאל: לא מתקמצן לא מתיאש

לא מתפתה לכביש שש

כי מי הם שיחליטו

ינון: חזק.

מלכיאל: כי מי הם שיחליטו/ אופנוען בודד ברחוב נס לגויים

ינון זה ממש יפה...זה מילים מרגשות

מלכיאל: נחצבו מהלב הכואב, ינון.

ינון: איזה יופי...איזה יופי...הלוואי וגם אני יכולתי ככה לחצוב מהלב..

מלכיאל: לא כל אחד יכול ינון. לא אחד יכול..(מתחיל לשיר על הגיטרה 'לא כל אחד יכול ינון , לא כל אחד יכול'..... ינון מתפעל ומצטרף)

ינון: (שר איתו) 'לא כל אחד יכול ינון...לא כל אחד יכול....

מלכיאל: טוב...אנחנו נוסעים לתת איזו הופעונת ביהוד

ינון: עכשיו?

מלכיאל: כן

ינון: מה עם כל ההרכב?

מלכיאל: קלארו אמיגו

ינון: מה?

מלכיאל: ברור. קלארו זה ברור

ינון: איך אף פעם לא ראיתי אותם אה?

מלכיאל: לא ברור

ינון: לא קלארו . כמו שאומרים.

מלכיאל: לא אומרים ככה.

ינון: או קיי.

מלכיאל: אז אתה בא?

ינון: וואיי...הייתי מת...אבל אני...יש לי איזה משהו

מלכיאל: מה יש לך ? אין לך כלום

ינון: לא, אני רוצה לארגן את כל הסיפור של הגרביים בארון..

מלכיאל: זה בגלל הבחורה הזאת שוב? **השום דבר הזאתי?**

מלכיאל מתחיל תוך כדי דיבור לנגן משהו קצת אפל. אולי דיסטורשיין

ינון: שמע, היא חמודה....יוצא לנו לדבר ככה...

מלכיאל: אתה יודע מה הבעייה שלך ינון? שאתה רק רוצה שיאהבו אותך

ינון: לאו דווקא....למה..? זה לא טוב?

מלכיאל: בגלל זה בחיים לא תיהיה אמן.

ינון: בסדר אני עוד בכלל לא בטוח שאני רוצה..

מלכיאל: אתה יודע מי באמת התחפש לשום דבר?

ינון: הבנתי נו...חצי מכיתת מחוננ-

מלכיאל: לא ינון. אני.

ינון: מה?

מלכיאל: כן. אבל אצלי זאת הייתה מחאה

ינון: אולי גם אצלה, מה?

מלכיאל: היא ניגשה לתחרות תחפושות?

ינון: אה...כן. ניגשה. זה כן

מלכיאל: אז זאת לא מחאה. בנאדם. זה שיתוף פעולה. מהסוג הכי גרוע.. מי הם שיחליטו עלינו???

אני התחפשתי לשום דבר כי אני באמת מאמין שאני שום דבר כמו שאתה כלום . כלום לא חשוב. כלום לא חשוב . כלום לא חשוב.

ינון: כלום לא חשוב?

מלכיאל: תן דוגמא למשהו חשוב?

ינון: העלה הזה

מלכיאל: זה? זה? העלה הזה? זה חשוב?? העלה זה???

רגע מוסיקלי בו מלכיאל משתגע ודורך על העלה ומוערך אותו, תוך כדי שהוא מנגן ושואג –'זה...העלה הזה? העלה הזה???

ינון: (מחכה שמלכיאל יסיים ואומר רגוע) לא, האמת התכוונתי לזה ששם..

מלכיאל: יאללה גם כן אתה.

מלכיאל מתעצבן והולך ינון נשאר בתחנה קצת מחויך ומהורהר

תמונה 9 בלשכת ראש העיר עם אופירה

ורדית ואופירה יושבות בלשכה ועסוקות בתיוק וטלפונים . יש להן רדיו קטן ומתוכו בוקע קול של שדרן ושירים רומנטיים (אולי אהובתי של משינה)

אופירה: בטח בטח, נתייק...ויש תשובה לגבי אודי? הכרטיסין? רצה חופשה, הוא באמת לא נראה טוב כבר לא מבדיל בין ניקובים. אהה. אוקיי. עוד לא אז עוד לא. תודה. בטח כבוד ראש העיר.

ורדית: וואיי....

אופירה: מה?..

ורדית: איך זה לדבר איתו ככה...דוך...בטלפון..?

אופירה: מה, ראש העיר?

ורדית: כן...

אופירה: ראש העיר הוא מספר אחת

ורדית: כן.... את מאמינה בתחרות?

אופירה: מה יש לא להאמין? ברור!

ורדית: ברור ברור.. ברור..

אופירה: זה כמו שתשאלי אם אני מאמינה באלוהים

ורדית: בטח...בטח...פשוט הייתה לי שיחה עם בחור אחד..

אופירה: (מחייכת)בחור אחד? יש לנו בחור חדש ורדית?

ורדית: אני

אופירה: את יוצאת עם מישהו?

ורדית: לא אנחנו כבר בחוץ. מדברים בתחנת אוטובוס

אופירה: מדברים על מה?

- ורדית: על אם הכל זו ומה חשוב ...
- אופירה: איך קוראים לו? לבחור שלך?
- ורדית: הוא לא שלי
- אופירה: נו...את לא צריכה להתבייש ממני ורדית (מדגדגת את ורדית)
- ורדית: (צוחקת מהדגדוג) אני לא מתביישת
- אופירה: אין מה להתבייש..
- ורדית: אהההה...אני לא...
- אופירה: לורדינה שלנו יש אהוב...
- ורדית: לא...נכון...(צוחקת) די...אהה...
- אופירה: איך קוראים לו?..
- ורדית: ינון
- (אופירה מפסיקה לדגדג ומרצינה מהרדיו בוקע צליל החדשות)
- אופירה: ינון? ינון שישב בתחנה?
- ורדית: אה...כן... כשאני... יוצא לי לפגוש אותו שם-----
- אופירה: הערסל של נס ציונה ינון?
- ורדית: למה ערסל?
- אופירה: מה עושה ערסל ורדית?
- ורדית: כזה.. אה.. נח
- אופירה: איך אפשר לנוח אם לא עבדת מעולם?
- ורדית: מעניין
- אופירה: שום מעניין. להתרחק ורדית. כמו מאש עם כל מה שהיה שם עם האבא - (טלפון) אבו , הלן, הלן כן. כבוד ראש העיר. לא הגיע? מה אתה אומר? ... איך זה לא מגיע? קופצת אליך
- ורדית שוקעת לפנטזיה מתוך המילים של אופירה וראש העיר , תכנית השירים הרומנטיים חוזר ועוזרת לורדית לשקוע לפנטזיה. ראש העיר מופיע ומחזיק בכתפיה מאחור
- ראש העיר: לא מגיע לך יותר?
- ורדית: הי! כבוד ראש העיר!
- ראש העיר: מגיע לך יותר...לפחות ראש עיר
- ורדית: אבל ראש העיר זה אתה..
- ראש העיר: אני יודע..

ורדית: אה, זאת הייתה בדיחה...מצחיק..

ראש העיר: שום בדיחה ורדית.

ורדית: אבל..אתה

ראש העיר: **ששש... זניח.** אם תרצי..הכל יכול להסתדר.. את רוצה? את רוצה ורדית?
(חזרה למציאות)

אופירה: את רוצה? ורדית?

ורדית: מה?

אופירה: להצליח!

ורדית: אה..זה..כן.

אופירה: מעולה! אז בלי שיחות מיותרות עם בטלנים טוב?

ורדית: ראש העיר בטלן?

אופירה: ינון. ורדית . ינון. אין לו עבודה אין לו אפילו רשיון

אההה בטח...בטח.. בכלל לא זה.. גם לא רציתי.. הוא היה נראה לי כזה...לא.. לא יודעת אם חולמני זו ההגדרה...אבל-

אופירה: ורדית

ורדית: מה?

אופירה: העולם מתחלק לשני אנשים

ורדית: מעניין .

אופירה: אלה שמנצחים ואלה שמפסידים

ורדית: יפה ממש

אופירה: ינון במפסידים איפה את? תעני מהר!

ורדית: מנצחים!

אופירה: אז התחיל היום

ורדית: בסדר גמור

תמונה 10 -מעבר של זמן

שיר זמן-

כולם: הזמן עובר

עוד אוטובוס עוצר

הוא מחפש אותה

ינון: זה כבר שבוע או יומיים

שעה או שאולי כבר שבועיים

פה בתחנה

כולם: יש דברים שיכולים לקרות רק בנס ציונה

יש דברים שיכולים לקרות רק בנס ציונה

(ינון יושב בתחנה ומחפש את ורדית בעיניים שלו. איפשהו רחוק בתמונה (על הגג של ביי"ס למחוננים) מלכיאל מנגן. כל כמה זמן נכנס אוטובוס לתחנה עוצר ועובר. כל פעם שהאוטובוס עובר, הוא עוצר בתחנה ומסתיר את ינון. כשהוא נוסע ינון נחשף עדיין כשהוא עדיין מחכה. באחת הפעמים שהאוטובוס עובר המוסיקה נחלשת או מגיעה לסיום)

תמונה 11- ורדית מגיעה

ינון: הי הנה את! חיכיתי לך(נפלט לו) ל...אוטובוס...חיכיתי לאוטובוסים.

ורדית: אבל אתה אף פעם לא עולה

ינון: בסדר...לחכות זה לא לעלות...תבדילי... (ביט פילוסופי, ביקורתי) אנשים לא מבדילים דברים.

מה..לאן את הולכת?

ורדית: הזמן לא עוצם עיניים. להתראות.

ינון: רגע, אני בכלל לא יודע איך קוראים לך?

ורדית: ורדית

ינון: השם הכי יפה

ורדית: רציתי מיכל. טוב חייבת לזוז(ממשיכה ללכת)

ינון: הכי יפה ורדית

ורדית: מיכל יותר זורם. יום טוב

ינון: ורדית הכי יפה

ורדית: מיכל יותר עגול. בי

יבן: ורדית יותר עגול יותר משולש ויותר מרובע

ורדית עוצרת

ורדית: אף אחד לא אוהב ורדית! זה לא שם שאוהבים! אל תגיד סתם! אני לא אוהבת שאומרים סתם! אף אחד לא מאמין בזה! מיכל יותר יפה. יותר זורם ויותר עגול! יום טוב!!

יבן: רגע! חכי שנייה.. אני רוצה לדבר איתך

ורדית: נו מה?? אני צריכה ללכת. מה השעה?

יבן: שתיהי בנאדם

ורדית: מה??

יבן: סתם. לא . זאת בדיחה. בדיחה.

ורדית: מה מצחיק בזה!?

יבן: לא יודע..

ורדית: אוף..

יבן: האמת...לא חשבתי על זה אף פעם.

ורדית: אז למה אתה מספר אותה?

יבן: לא...אני פשוט...שמעתי אחרים.. אז.. לא יודע...לא יודע..

ורדית: טוב. להתראות. שיהיה מזג אויר נעים.

יבן: ..תגידי לי רגע...הפורימון, את יודעת באיזה נושא הוא השנה? באיזה נושא הפורימון? מה הוחלט? אגדות ילדים?

ורדית: מה פתאום!! אגדות ילדים היה שנה שעברה

יבן: אה. נכון. נכון. ...שנה שעברה... בגלל זה לא נקלט לי.. (תנועת יד)

ורדית: השנה סיפורי תנ"ך.

יבן: אה.. וואו. יפה יפה. פותח את הראש. ותגידי לי רגע...זה...מתחפשים.. ביחידים או בזוגות? איך החוקים? מה הזה...יש? יש חוקים? אפשר בזוגות? אפשר בזוגות? או ביחידים? או בזוגות? או מי שרוצה? מה שהוא מחליט? יש מקום להחלטה?

ורדית: בטח אפשר ב זוגות. אתה לא זוכר שמאיר ראש העיר התחפש לעמי ותמי עם אישתו?

יבן: אה...מגניב!

ורדית: קורע.

יבן: רוצה להתחפש יחד?

ורדית: כזוג או לשם התחפוש?

- ינן: אה... אולי... כזוג?
- ורדית: לא.
- ינן: ולשם התחפוש?
- ורדית: לא.
- ינן: מה? אז למה שאלת?... למה לא? (שלושה ביטים)
- ורדית: אני לא יכולה לצאת איתך
- ינן: לא אמרתי לצאת. אמרתי פורימון. זה משהו... למה לא יכולה?
- ורדית: כי אתה לא עושה כלום ואפילו אין לך רשיון.
- ינן: זה מבחירה... אני אם אני רוצה-
- ורדית: קוראים לך הערסל של נס ציונה וכל מה שהיה עם האבא-
- מה הקשר בירה נשר אבא?? בסדר יאללה..מי...אפשר לחשוב, נס ציונה...את גם אולי כדאי לך לפעמים לצאת קצת מנס ציונה ורדית. זה לא כל העולם. כן? לא כל העולם הוא נס ציונה. פאקינג.
- ורדית: מה?
- ינן: פאקינג זאת מילה שאומרים מחוץ לנס ציונה שמתעצבנים. פאקינג.
- ורדית: למה אתה מתעצבן?
- ינן: כי אני רוצה שתתחפשי איתי לפורימון. ושנצא ביחד.
- ורדית: לא. אין לך עבודה קבועה
- ינן: או קיי. אני יכול להיות על זה. ואז נתחפש?
- ורדית: לא כי אני צריכה שתיהיה גם קצת אמן
- ינן: מה זה אומר?
- ורדית: שתיהיה איש רוח. אשכולות. כמו מאיר ראש העיר. גם בינס אבל גם שחקן קורע
- ינן: אז מה? מה...אני לא מבין.. להיות שחקן? לעשות הצגה?
- ורדית: או צייר או פסל או רקדן. ת לוי בר. או גיבור גם אפשר. כן גם גיבור. אבל שעוד קהל ידע מה עשית. בנס ציונה.
- ינן: (פאזה ארוכה מאוד ינן חושב) את תתחילי לחשוב על תחפוש את. כי ינן על זה. אני על זה. ורדית. אני על זה. מי תרצי שנהייה? רחל וסיסרא? יעקב ופרעה? אני אוהב לערבב לא לקחת את המובן מאליו.
- ורדית: ורשיון
- ינן: מה רשיון? זה לא בתנ"ך.

ורדית: רשיון . פאקינג.

ינון: מה? התעצבנת?

ורדית: לא. סתם רציתי להגיד.

מעבר יש דברים שיכולים לקרות רק בנס ציונה

תמונה 12 – ינון עולה לאוטובוס

יחזקאל-נהג האוטובוס של נס ציונה. האוטובוס ריק רק ינון יושב במושב הקדמי ורוכן קדימה לדבר עם יחזקאל.

מת על המושב רביעייה. מי הגאון שחשב על זה, מי? אוטובוס. שורות שורות שורות. פתאום טחח. רביעייה. זה ראש זה. יהודי על בטוח. לא ככה? יהודי המציא את זה.

יחזקאל: אתה יודע שזה מושב לזקנים ונכים בכלל?

ינון: מה הרביעייה?? איזה יופי..

יחזקאל: לא. זה שאתה יושב עליו.

נו בסדר, יחזקאל. האוטובוס ריק. מה אתה עושה עניין. יבוא נכה זקן ניתן לו לשבת. בכיף. (פאזח, הקלה אצל יחזקאל, הוא בטוח שנגמרה השיחה) יפה. לכל ספסל יש סיפור

יחזקאל: מה אתה רוצה ינון?..

זה פה, ספסל של זקנים ונכים, שם הרביעייה, מאחורה, הספסל של הדלת האחורית. כל ספסל סיפור.

יחזקאל: איך היום לא עובד לי הרדיו?

אוהב אוטובוסים. רכב עם נשמה. לוקח הרבה אנשים. מסיע אותם. מוריד בדלת האחורית, מעלה בקדמית. זה יפה. מתוכנן יפה. יא אללה איך אתה דומה לו יחזקאל

יחזקאל: לאיזיק?

ינון: קופי

יחזקאל: ככה זה תאומים

ינון: אבל איך אחד יצא כזה לב זהב יחזקאל והשני...

יחזקאל: כן ספרת לי נו... אני מבין שלא הסתדרתם

ינון: לא הייתה כימיה. מה שנקרא, שני הצדדים רצו לפרק את החבילה

יחזקאל: על הכיפאק. אנחנו גם לא מדברים כבר כמה שנים... מאז שאבי עליו השלום -

ינון: אני בכיף הייתי ניגש לטסט.. זה אחיך עם הרעיונות 'יש אנשים שלא נועדו לכביש'

יחזקאל:	כן...טוב...(לעצמו) אולי אני אתקשר אליו?
ינון: זה?	איש קשה איציק. קשה וחסר חן...פנים קשות פנים כאלה פנים חסרות חן, מכיר את
יחזקאל:	(מתעצבן) טוב! לאן תכננת לסוע ינון?
ינון:	חשבתי אולי עד התחנה הסופית יחזקאל. לראות איך מרגיש.
יחזקאל:	מרגיש אותו דבר ינון, עוצרים בתחנות דלת נפתחת נסגרת
ינון:	אתה יודע איך אומרים. אין טוב ממראה עיניים.
יחזקאל:	אצלם לך.
ינון:	לא מאמין בתמונות. היום יש פוטושופ. מוסיפים להכל נצנצים.
יחזקאל:	כל השנים האלה לא עלית פעם אחת עכשיו ארבעה ימים רצוף?
ינון:	הכל אז חזקי.
יחזקאל:	בחיים אל תקרא לי חזקי

תמונה 13 -בלשכה של אופירה

ורדית ואופירה בלשכה. רדיו דולק. אופירה מתקתקת וורדית מהרהרת	
ורדית:	אופירק'ה, מאיזה גיל נהיית תקתקנית?
אופירה:	נולדתי ככה. אל תקראי לי אופירק'ה.
ורדית:	אני אומרת שאני גם אצליח יום אחד. כשאני ממש בריכוז אני לפעמים יכולה כזה לתקתק-
אופירה: העיר	(קוטעת אותה עונה לטלפון) הלו, כן, בטח בטח פנויה, תעבירי. בוקר רענן כבוד ראש
ורדית:	(לעצמה) אה...ראש העיר....מאיר... (מתחילה פנטזיה -ראש העיר מגיח מאחוריה)
ראש העיר:	הי
ורדית:	הי...(קולטת שזה ראש העיר) מה אתה לא בטלפון?
ראש העיר:	קטן לי שם...צפוף...וכשמחייגים זה עושה לי צמרמורת
ורדית:	מה?
ראש העיר:	אני צוחק יפיופה
ורדית: אותי.	אההה! איזה גזור...כאילו! קורע! אתה מצחיק כבוד ראש העיר. אותי. אתה מצחיק .

ראש העיר: רק אותך
ורדית: האמת, שעוד אנשים אומרים שאתה קורע, גם אופירה למרות שהיא לא אוהבת לצחוק. אולי רק קצת. בחגים.

ראש העיר: רק אותך
ורדית: או אירועים מיוחדים
ראש העיר: רק אותך אני רוצה להצחיק
ורדית: אהה.. וואו... אבל לא יפה... כולם משלמים ארנונה..

ראש העיר: את נפלאה ורדית..
ורדית: אני עוד לא מתקתקת
ראש העיר: בשבילי את תקתקנית
ורדית: באמת?

ראש העיר: הכי!
ורדית: אתה אומר שאני תקתקנית?

ראש העיר: אני אומר
ורדית: ואתה ראש העיר
ראש העיר: אני ראש העיר ואני אומר שאת תקתקנית
(התחלת הראפ המלא)

ורדית: ראש העיר פאקינג! פאקינג נס ציונה 2021!!!!
ורדית שוקעת לריקוד עם עצמה תוך כדי שירה ורדית התקתקנית - עובר מפנטזיה עם ראש העיר לריקוד ושירה לבד כשאופירה מביטה בה בתימהון ומבוכה...
אופירה: אולי פחות להתפזר על תקתקנות ויותר להתמקד בנטו עבודה?
ורדית: כן...כן. זה...אני בנטו..אני בנטו...

תמונה 14 - יחזקאל וינון

יחזקאל: אתה יודע שיש חוק שמי שיושב מאחורי הנהג? אסור לו לדבר בפלאפון.
ינון: וואו. איזה יופי. עולם ומלואו אוטובוסים אה? מה? למה? למה? למה? למה? למה עשו חוק?
יחזקאל: כי הנהג חייב שקט. ינון. חייב שקט הנהג.

ינון: איזה יופי. איזה יופי. וואו. מה...זוה בכל החברות ככה? בכל החברות? או רק ב...זה...היסעים נס ציונה?

יחזקאל: למה? באגד לנהג אין אזניים? בדן הוא חירש? זק יולזרי נולד עם אזניות ומוסיקה קלאסית?

ינון: איזוה ראש אתה יחזקאל. איזה ראש. אין אתה יש לך ראש אתה.. כמה ידע כללי. כמה. נראה לי אתה כמו אוטובוס, מעלה ידע כללי בדלת הקדמית, מוריד באחורית.(פאזוה קולט מה הוא אמר) לא את הידע! מוריד... ידע לא כללי. מוריד ידע סתם באחורית ומעלה כללי בקדמית. מה למה עצרת? זה תחנה?

יחזקאל: ינון, אני מצטער. אני רוצה שתד

ינון: מה? מזתומרת? אני שילמתי!

יחזקאל: בבקשה,(מחזיר לו כסף) ארבע תשעים ולא נספר לאף אחד שאתה מסתובב עם כרטיסיית נוער

ינון: לא סיימתי אותה, לא נוצלה. מה אני אשם שהתבגרתי מהר?

יחזקאל: מה אתה רוצה ינון??? מה???

ינון: לשוחח!! עושה סמול טוק!! שיחות קטנות, מה הסיפור יחזקאל??

יחזקאל: לא ינון לא!! אני כבר שבוע עם כאבי ראש חוזר לאישתי בלי חשק לחיות, כל יום!! כל יום!! יושב מאחורי, 'מושב הרביעייה', 'ספסל אחורי', 'גאון מי שהמציא את הזה, גאון מי שהמציא את ההוא!! חלאס!!!! לא יכול יותר!! זה סמול טוק?? זה סמול טוק??

ינון: האמת שכן...מה ההגדרה שלך לסמו-

יחזקאל: לא ינון! זה לא סמול טוק!! זה עורבים שאוכלים לך את המוח, ביס ועוד ביס ועוד ביס!! אני לא זוכר מה שלומי!! אני שבוע כבר לא שומע את עצמי!!אני מנסה לשכב עם אישתי אתה איתי במיטה!!בראש שלי. 'גאון מי שהמציא את השדיים' 'הפיטמה היא כמו פעמון עצור' 'זה דלת אחורית' זה דלת קדמית'

ינון: מה הבעייה? נשמע דיבור מדלוק.

יחזקאל: לא!! ינון! לא!! כי אני מדמיין אוטובוס!! אני רוצה את אישתי!! אתה הפכת אותי למודע, אני רק נסעתי וחשבתי על נשים, עבודה, לא נתתי לכל זה משמעות!! לא הייתי מודע!!מה באת לי?? מה?? שבע טון הוספת לי לחיים

די!!!!!!

רד!!

רד.

רד.

רד.

רד.

רד.

ינון: לא.

יחזקאל: מה אתה רוצה ממני???

ינון: להיות כרטיסן.

יחזקאל: מה???

רוצה להיות כרטיסן. בגלל זה החמאתי לך על האוטובוס. ככה זה בביז יחזקאל! מחמיאים על מקום העבודה ומתקבלים לעבוד בו! רק אתה לוקח קשה, מכניס אותי למיטה. זה ביז, אנחנו בביז, תבדיל כבר פאקינג!!

יחזקאל: מה אתה יודע על הביז?? יום לא עבדת בחיים!! איזה ביז?? מה אתה יודע??

ינון: אני מסתובב יחזקאל!!! חי ומריח!! אני לא תתן יחזקאל!! אתה ואח

שלך חוסמים לי את כל הדרכים! כל הדרכים הסלולות חסומות!

יחזקאל: ינון, אני בחיים לא אמליץ שתהיה כרטיסן. אתה הורס לי את החיים. אני מתחנן. תרד.

ינון: סבבה יחזקאל. אין בעייה. אני ארד.

יחזקאל: אז קדימה.

ינון: עוד שתי תחנות. מילה לא תשמע. שם אוזניות. מתאמן על להיות אמן. עובד על איזה ריקוד. אתה בחיים לא תוכל להיות אמן יחזקאל

יחזקאל: לא מעוניין בכלל!

ינון: סע. סע יחזקאל. שמענו אותך. אני בשלי, אתה בשלך.

שיר זקני נס ציונה :

כולם: זקני נס ציונה לא זוכרים

זקני נס ציונה לא זוכרים

כזאת תקרית

בתחבורה הציבורית

כלומר באוטובוס של חזקי

חזקי: אל תקראו לי-

כולם: הם לא זוכרים!

בזמן שינון - עשה תנועות משונות

ינון: עובד על ריקוד

כולם: עושה תנועות משונות!

ינון: וואיי בנאדם רוקד

כולם: עלה לאוטובוס שודד!

שודד: שלום אדון נהג

אני איש מפחיד

חזקי: שלום

שודד: איש מפחיד עם כובע גנבים

יש לי פה אקדח

כולם: לא נעים

חזקי: קח הכל. אני בוחר בחיים.

שודד: תתחיל לרוקן לפי הסדר-

עשרות אגורות, שקלים ואז האלה של עשר

מה זה פה האיש עם התנועות המשונות?

חזקי: הוא רוקד לתפיסתו

שודד: איזה תנועות משונות

תגיד לו שיפסיק

חזקי: ינון? הוא עם אוזניות

שודד: אני לא יכול לסבול את התנועות המשונות

הי אדוני! אתה חייב להפסיק לרקוד

אתה מפריע לי לשדוד

אם לא שמת לב יש לי פה אקדח

הי הלו איי מה זה אחחחחחחחח

(ינון בריקוד מחטיף בטעות מכה לשודד ומנטרל אותו)

כולם:

איך תנועה אחת

כוריאוגרפיה מיוחדת

מנטרלת שודדים
כדור נפלט
חזקי: פתחתי דלת
כולם: בול. בתחנה.
חזקי: זו השגחה, עליונה.
מעייך כשדרנית: חזקי יצא ללא שריטה.
וכמעט ללא הפסדים כלכליים
חזקי: אפילו לא הגעתי לזה של העשרה שקלים
כולם: תנועה אחת
ינון: האמת לא שמעתי מה קורה
כולם: רקדן מופלא
ינון: הייתי בכלל עם האוזניות אני
כולם: כוריאוגרפיה מיוחדת!
ינון: האמת נראה לי, זה היה בטעות
כולם: והנה לכם שיעור על כוחה של אמנות!

תמונה 15 - בלשכה אצל אופירה

ורדית מקפלת הזמנות לפוריון או משהו. היא עם אוזניות ושרה קצת בקול רם (כמו ששרים עם אוזניות ושוכחים שלא כולם שומעים) חלקים מהשיר גיבור גדול של סי היימן

אוהבת מידי... (לא בי) קשתי..גיבור..(מפלס) טיק...ירוק...ומי בכלל יכול לומר...

אופירה: ורדית...את צועקת...ורדית זה קשה לי לעבוד ככה.....ורדית!

ורדית: הבהלת אותי! הבהלת אותי!! יואו..חשבתי שנכנס פורץ, לא נכנס פורץ?

אופירה: לא! למה שייכנס פורץ?! אני לא הצלחתי להתרכז.. את כל הזמן שרה. וגם שרה חתוך..

ורדית: סליחה..סליחה...אוחחחח...כל הזמן אני לא מתקתקת

(לוקחת קשה...אופירה נבוכה)

אופירה: את משתפרת

את באמת אומרת?	ורדית:
כן. פעם לא ידעת לתייק	אופירה:
אשכרה..(מחייכת) אני לא ידעתי לתייק בכלל...	ורדית:
היום את מתייקת...את עושה...	אופירה:
מעיפה תיוקים...שמרדפים..(נבוכה ושמחה)	ורדית:
התקדמת. אבל לא לנוח.	אופירה :
בטח בטח. חס וחלילה לנוח...וכל אחד יכול...אם אני התקדמתי ..השתפרתי..	ורדית:
ינון?	אופירה:
לאו דווקא.... בכללי	ורדית:
ראית פעם ערסל משתנה?..	אופירה:
רק בתנופה ..הוא כזה. עולה ויורד	ורדית:
הוא לא ישתנה.	אופירה:

תמונה 16 יחזקאל וינון מתאוששים

ינון ויחזקאל יושבים המומים הדלת של האוטובוס נסגרת ונפתחת לסירוגין

יחזקאל: אתה יודע מי נפגע בכתף ינון?

ינון: מי?

יחזקאל: אודי. הכרטיסן.

ינון: וואו...אז איך הוא יוכל לנקב??

יחזקאל: הוא לא. מזל טוב ינון.

תמונה 17-אדם עובד

(אולי יורד עליו גשם של רב קו)

ינון חוזר הביתה נלהב, צועק ברחוב שהוא אדם עובד
 ינון: אני אדם עובד! מי אדם עובד? אני! מי?? אני.
 מה שלומך אדוני? אני בסדר. אדם עובד.
 במה עובד אני? אני.. אדם עובד. אני.
 סתם אדם הולך עובד לו מה? למה לא?
 אם אפשר? למה לא לעבוד?
 לאן הולך? לעבודה. לא יכול מחר. יש לי עבודה.
 אני בעבודה עכשיו לא יכול לענות.
 וואיי... באיזה תקופה אני... מה זה עמוס בעבודה...
 מצטער ממש שלא חזרתי אליך.
 חיפשת אותי? אה, פשוט הייתי בעבודה.
 היום בעבודה היה קטע מטורף.
 אני כזה יושב לי בעבודה.
 עובד עובד עובד. כולם סביב עובדים.
 עובדים עובדים. פתאום בום!! מישהו לא עובד.
 בום! גרשנו אותו. אצלנו עובדים חביבי.
 כי אנחנו אנשים עובדים.

תמונה 18- באוטובוס של יחזקאל

יחזקאל:	בוקר טוב
ורדית:	בוקר טוב יחזקאל
יחזקאל:	יום גדול בשביל חבר שלך
ורדית:	אין לי חבר מה. איזה חבר?
יחזקאל:	עם מי את מדברת בתחנה?
ורדית:	ינון?
יחזקאל:	היה גיבור ורדית
ורדית:	ינון היה גיבור?

יחזקאל:	הציל אותי
ורדית:	איך?
יחזקאל:	נלחם במישהו עם אקדח ורדית, הרבה אומץ
ורדית:	(חיוך) נלחם במישהו עם אקדח?
יחזקאל:	נלחם במישהו עם אקדח
ורדית:	מה זה? אז כל הכבוד לו
יחזקאל:	כל הכבוד לו ורדית.
ורדית:	הי יחזקאל! תגביר את השיר (ברדיו יש את 'גיבור גדול' ורדית מבסוטה)
יחזקאל:	וואלק את החיוך הזה ינון ראה?
ורדית:	עוד לא...
יחזקאל:	למה?
ורדית:	שלא יילך...
יחזקאל:	אבל צריך שגם יישאר (ורדית מחייכת ומהנהנת)

מעבר ינון בוחר חולצה יפה על רקע השיר

תמונה 19-תחנה מרכזית נס ציונה

מול הדלת של רחמים מחברת 'היסעים נס ציונה'. ינון עומד נרגש במיטב מחלצותיו. יחזקאל מקדם את פניו.

יחזקאל:	בוקר טוב גיבור גדול
ינון:	הי בוקר טוב יחזקאל
יחזקאל:	דיברתי עם רחמים, הוא מחכה לך בפנים. אתה מוכן ליום הראשון שלך? אה?
ינון:	כן....
יחזקאל:	(צוחק) מתרגש ינון?
ינון:	אני יודע. מה זה מתרגש? עבודה..מה..
יחזקאל:	בטח בטח. טוב, ינון, חייב לזוז. נתראה על הקו כמו שאומרים.
ינון:	כן.... אההה. (מבין את הבדיחה) קו אוטובוס.

יחזקאל: עכשיו כולם יראו את מי זה ינון האמיתי אה??

ינון: כן אה? עכשיו כולם יראו מי זה ינון האמיתי

(ינון עומד וממלמל עכשיו כולם יראו מי זה ינון האמיתי...עכשיו כולם יראו מי זה ינון האמיתי)

תמונה 20---בלשכה של אופירה

אופירה בטלפון ולא שמה לב שורדית נכנסת

אופירה : כן, כי אנחנו לא מספיקות כאן כלום. (ורדית אולי אפילו מהנהנת) כי אנחנו עושות עבודה של לשכה שלמה...כן...בקצב הזה אני אפילו לא יודעת איך נעמיד את הפורימון עוד שבוע בסדר לבטל זאת תמיד אופציה אבל...כן...כי אנחנו חייבות כאן עזרה...אבל הבאתם לי עובדת אחת...ואת יודעת איך ורדית...לא עד הסוף איתנו...מה? (בעיות בקו) לא אני אומרת שורדית את יודעת איך היא...לא עד הסוף איתנו...אמרתי שורדית...לא עד הסוף איתנו...

(ורדית יוצאת נסערת מהחדר)

תמונה 21--בלשכה של אופירה

איציק: צהריים טובים אופירה. מה שלומך?

אופירה: קורסת אבל לא מתלוננת ואתה?

איציק: אבוד. אבל לא מתלונן.

אופירה: כל הכבוד .

איציק: כל הכבוד גם לך. **הבאתי לך – לכן – שי לחג. בונבוניירת שיכר.**

אופירה וואו, תודה!

איציק מה זה את לבד היום?

אופירה: ורדית לא הגיעה ואני לא משיגה אותה כבר שעות

איציק: אהה...ראיתי אותה רצה מפה בבוקר..

אופירה: מה? מהלשכה?

איציק: כן האמת הייתה נסערת...אפילו בכתה אולי..

אופירה: אמרה משהו?

איציק: מלמלה לא עד הסוף איתנו...או משהו.....(פאזזה)....טוב, באתי בקשר למענק

אופירה: אהה זה עוד בטיפול...אה... כנראה.

איציק: טוב...אז בזוקה יש? ...
אופירה: איזה בזוקה?...אה...לא לא...
איציק: אופירה? את בסדר? אופירה?

תמונה 22- מול הדלת של רחמים:

ינון עדיין עומד מול הדלת של רחמים . מלכיאל: מנגן ושר לינון:

"כי יום אחד עלית

הגעת לפסגה,

אבל אמרו שחבל,

כי דווקא עכשיו,

אין ראות טובה,

ומאז ,

אכזבה,

תלויה לך על המראה,

כמו תפילת הדרך,

ליתר ביטחון.

כמו חסיד שוטה,

מתפלל באדיקות,

שהלב ימשיך לישון,

למען השם ,

וליתר ביטחון.

ינון: וואו...מלכיאל זה יפה זה לא על כבישים טוב, חייב להכנס לרחמים.

אני אדם עובד עכשיו מלכי. הולך להחליף את הכרטיסן

מלכיאל: את אודי?

ינון: כן...הוא נפגע בכתף היה אתמול סיפור אני בעצם נלחמתי-

מלכיאל: (קוטע) ואוו! נעליים גדולות

ינון: שלי? 44

מלכיאל: לא, אני אומר אודי הכרטיסן..נעליים גדולות להיכנס אליהם

ינון: כן?
 מלכיאל: בטח. בטח. הוא היה מנקב יפה...אחרת, עם נשמה. היה לו מאוד את הטאצ' שלו.
 ינון: כן?
 מלכיאל: מאוד. מאוד.מלך אודי. מלךרררררר
 ינון: טוב..אולי גם אני אארגן איזה טאצ' משלי.. עם נשמה. טוב אני נכנס
 מלכיאל: זה קשה..טאצ' זה משהו שנובע...בגלל זה זה טאצ'
 ינון: טבסדר מה? כולה כרטיסן אפשר לחשוב...כולה לנקב..
 מלכיאל: נכון. תכל'ס.
 ינון: מה הסיפור
 מלכיאל: לא ינון...הכי אין סיפור...עבודה פשוטה...קלה...הכי שטויות..
 ינון: כולה לנקב
 מלכיאל: כולה לנקב! מה?
 ינון: הכי פשוט!
 מלכיאל: סופר פשוט. זה כל אידיוט יכול
 ינון: כל אידיוט
 מלכיאל: מעניין שזה מה שיצא בסוף מכל ה...
 ינון: מכל המה?
 מלכיאל: לא..הרבה שנים כזה לא עשית כלום.. והיה נראה שאתה ככה.. בוחר...
 ינון: נו?
 מלכיאל: לא אני רק אומר. היה יפה לראות שאתה מברר טוב טוב ולא קופץ על כל עבודה מה שנקרא. לא הולך על מה שקטן עליך.
 ינון: תודה..
 מלכיאל: זהו, אז יצא כרטיסן. מעניין....
 ינון: תודה..מה...אז זה קטן עלי?
 מלכיאל: לא יודע
 ינון: או גדול עלי? אמרת שזה גדול עלי? נעליים גדולות
 מלכיאל: הי ינון...אל תחפש אישורים
 ינון: נכון...נכון...

מלכיאל: זוכר שהיה את הסיפור הזה על הילד שלא הסכים להכנס למבחן לאיתור מחוננים?

ינון: שתוק מלכיאל

מלכיאל: היה איזה משהו כזה לא? ילד שעמד מחוץ לדלת ולא זז

מלכיאל: אחר כך אמרו שזה משהו שקשור לכל מה שהיה עם האבא...

ינון: מה הקשר בירה נשר אבא??

מלכיאל: אמר שהרגליים שלו נקשרו לרצפה

ינון: יש תופעה כזאת

מלכיאל: טוב...מלא בהצלחה ינון

תמונה 23- בלשכה של אופירה

אופירה: כל מה שלימדתי אותה...מה זה שווה עכשיו...אם היא שמעה מה אמרתי

איציק: היא לקחה מה שהיא לקחה..

אופירה: לא...אתה לא מבין אני הקאוווצ'רית שלה...

איציק: הי! גם אני קאוצ'ר!!

(נותנים כיף ואומרים 'יהההההה' חלושס של שיכורים)

איציק: מבין אותך...היה לי תלמיד...היה לו פחד כביש, באמת לא נועד לכביש, קשור כנראה למשהו שהיה עם האבא לא רוצה להזכיר שמות מבחינה אתית זה לא-

אופירה: ינון

איציק: כן. תאמיני לי איך שיצא מהאוטו יש עלי קללה. בום! נפל הל' של השלט ניפץ את השמשה הקדמית, שלושה ימים אח"כ בום! הלך האוטו, ואז התחילו הביטולים...תלמיד אחרי תלמיד אחרי תלמיד...בגלל זה עברתי הכי רחוק מהכביש ומינון...מאבטח בבי"ס למחוננים. ...

(שימו לב, ירדה פה סצנה)

וכל לילה אותו סיוט, כל האותיות של תפילת הדרך נמסות ונשארות רק שלוש אותיות

אופירה: איזה?

איציק: למד

אופירה: כן

איציק: למד

אופירה: כן

איציק:	למד, ככה, פזרות
אופירה:	למד למד למד
איציק:	למד למד למד, פזרות
אופירה:	(במלרע) למד למד למד (כמו ציווי של ללמד)
איציק:	(חוזר אחריה) למד למד למד! אופירה...
אופירה:	מה?
איציק:	אופירה את פאקינג גאון
אופירה:	גאון פאקינג.....
איציק:	(קם להסתכל מהחלון) איזה יפה נס ציונה בלילה...אהה?.. (איציק מתקרב)
אופירה:	תמיד כשהייתי ילדה האורות האלה היו נראים לי כמו ספינה
איציק:	זו באמת ספינה...את לא מכירה את הנמל של יהוד... (מסתלבט עליה צוחקים)
אופירה:	יואו...רואים מפה את הבית של יחזקאל (איציק בשלו, אופירה מתקרבת)
אופירה:	אתם עדיין לא מדברים?
איציק:	כן.
אופירה:	למה בעצם?
איציק:	את מאמינה לי שאני לא זוכר?
אופירה:	והיית רוצה?
איציק:	כן...אבל אחרי כל כך הרבה זמן של לא פתאום קשה כן

תמונה 25 - צומת טי פיוטית בנס ציונה

הערב ירד. ינון הולך עצבני ומאוכזב מאוד, הולך מהר ומעדיף לא לראות איש בדרכו. פוגש את ורדית שחיכתה לו עצובה ונסערת בתחנה

ורדית:	ינון..
ינון:	לא
ורדית:	מה לא
ינון:	אולי אני לא ינון אומרים לך
ורדית:	מה יש לך?

ינון: כלום אומרים לך!

ורדית: נו, אתה כרטיסן ינון?

ינון: אני בכלל לא בטוח ינון אומרים לך

ורדית: הסוף לא קיבלו אותך להיות כרטיסן, ינון?

ינון: לא נכנסתי בדלת אומרים לך!

ורדית: תפסיק עם האומרים לך הזה!! אומרים לך אומרים לאמא!! לא אומרים 'אומרים לך' לאישה. אומרים 'אומרים לך' לאמא. תבדיל פאקינג.

ינון: מה? (נבהל)

ורדית: אתה יודע, בעולם יש שני סוגים של אנשים

ינון: מכיר לפחות שלושה

ורדית: יש את המנצחים

ינון: ואת התזמורת?

ורדית: יש את המנצחים ויש את המפסידים! ואתה במפסידים ינון! אתה במפסידים!! אתה לא תגרור אותי למפסידים!! הגעתי לנס ציונה לנצח ואתה לא תקח אותי למטה, למה שאני אתקע? כל פעם שדיברתי איתך השארת אותי במפסידים. כן מאמין בתחרות לא מאמין בתחרות!! מחמיא לי על שום דבר!! שום דבר לא זוכה בשום דבר!! ורדית זה לא שם יפה! יותר יפה מיכל!! ולא יודעת מה אתה יותר, פחדן או עצלן או ערסל ולא אכפת לי עם כל מה שאומרים שקרה לאבא שלך-

ינון: ה! מלכיאל... יואו הבהלת אותי! יא דפוק!!

ורדית: מה?

ינון: אל תקרא לה שום דבר יש לה שם!

ורדית: מה קורה לך ינון?

ינון: אל תתייחסי ורדי. הוא כנראה חושב שזה שהוא מחונן אז מותר לו הכל

ורדית: על מה אתה מדבר?

ינון: עוד פעם אחת אתה מדבר עליה ככה!

ורדית: ינון מה קורה??

ינון: כן? אז שתדע שאנחנו לא כזה מאמינים במחוננים

ורדית: ינון מה קורה לך

מה יש ורדי שפעם אחת ישמע את זה. אני אם הייתי רוצה יכולתי כמו כלום. לא נכנסתי מבחירה.

ורדית: די עם זה...מה אתה מעניש אותי?

ינון: כן??? בא עכשיו אם אתה גבר! י תנו לנו להבחן ? אז בוא! בוא עכשיו.

ורדית: די ..

אין ברירה ורדי חייבים לגמור עם זה אחת ולתמיד . עכשיו כולם יראו מי זה ינון האמיתי.

ורדית: ינון די עם זה...

(תופס את כתפיים שלה ובדרמטיות אומר) אני יודע..אני יודע שאנחנו שנינו לא מאמינים במחוננים , אבל תחשבי איזה טוב יהיה להילחם בהם מבפנים? (פונה בחדות למלכיאל) לא מורח ת'זמן ולא כלום. בא עכשיו. כן? מתערב איתך שאני מגיע קודם?

(ינון מתחיל לרוץ משם) ..ינון..ינון ..חכה רגע...לאן אתה ...סליחה נו.....

פנטזיית ראש עיר נכנסת משהו מאד קרוב ושרמנטי. אולי רוקדים:

ראש העיר : את לא צריכה לבקש סליחה

ורדית: כבוד ראש העיר...?

ראש העיר: שום סליחה..אישה כמוך...לא צריכה להתנצל.

ורדית: לא...אני אמרתי דברים...

ראש העיר: אני רוצה להגיד לך דברים. ורדית.

ורדית: (בעצבות חצי לעצמה) מה, שאני לא עד הסוף איתנו..?

ראש העיר: דברים על הפרס.

ורדית: פרס?

ראש העיר: על פרס "כל הכבוד" שמעת?

ורדית: אה...לא . מכירה את הביטוי . לפעמים יצא שאמרו את זה ככה. סביבי

ראש העיר: תגידי מצחיקולהלולה. את שמת לב בכלל איך את מתייקת?

ורדית: האמת?... מאד השתפרתי בזה.

ראש העיר: השתפרת? את מדהימה פאקינג!

ורדית: חחחח כן. אה?..אני מעיפה תיוקים

ראש העיר: מה זה?? גברתי את מבינה משהו על תיוקים שמעטות הבינו לפניך

ורדית: ואוו. זה מחמיא לי נורא

ראש העיר: זה נורא מחמיא ורדית. הכבוד שאת נותנת לחוצצים

ורדית: אחרת הכל מתבלגן

ראש העיר: הדיוק בתיוק
ורדית: זה הסוד
ראש העיר: כל כך יפה את יודעת לתייק מסמכים
ורדית: תודה וואיי
ראש העיר: שאין בליבי ספק בכלל שתוכלי בקרוב גם לתייק בני אדם
ורדית: מה?
ראש העיר: לפי חוצצים, את יודעת ... טובים רעים מנצחים מפסידים
ורדית: אבל נייר זה נייר אדוני
ראש העיר: ומה שלא צריכים למגרסה..
ורדית: אני צריכה ללכת
ראש העיר: אוי את נפלאה גבירתי
ורדית: פחות אוהבת גבירתי
ראש העיר: אני אוהב אותך גבירתי
ורדית: אפשר ורדית . בלי גבירתי
ראש העיר: גבירתי גבירתי...
(ניגשת לקחת עט)

תמונה 26- בלשכה של אופירה

(אופירה נרדמת על הכתף של איציק והוא חושב)

איציק: למד למד למד... ואוו... איך עלית על זה..אולי את מכשפה אופירה?
אופירה: איציק... אין באמת מענק
איציק: מה?
אופירה: המענק של הח"י שקלים...אני פשוט...אני סתם אני...רציתי...
איציק: אני יודע
אופירה: מה? אז מה אתה...
איציק: (מתקרב אליה) אני גם ...'פשוט רציתי'....(כמעט מתנשקים ואז טלפון) הלו? מה? למה הוא נכנס לשטח בית הספר בכלל? אז תעצור אותו! אני בא.
אופירה: מה קרה?

איציק: ינון נכנס לשטח בית הספר למחוננים, אמר משהו על הגג

אופירה: זה איפה שאבא שלו..

איציק: אני יודע, אני רץ. בי... (מחייך) מכשפה.

אופירה: (חיוך קטן לעצמה) מכשפה...

שורה: שלום גברתי! ראש העיר נמצא? אנחנו מהמשטרה

זה היה ינון של מלכונקל זרד

תמונה 28 בלשכה של אופירה

אופירה בטלפון עם איציק כשורדית נכנסת

אופירה: לא אתה צודק, אל תעלה. צריכים להיות עדינים עכשיו. לחשוב חכם. בינתיים חכה שם אני אחשוב מה הכי נכון לעשו-

ורדית נכנסת למשרד

אופירה: ורדית! איציק, חוזרת אליך

ורדית פורשת את המכתב ומתחילה להקריא:

"על אף שנס ציונה חשובה לי ועל אף שהמקום הזה חשוב לי

אופירה: רגע ורדית

ורדית: בכל הרמות אם זה מבחינת הדברים שקורים, אם זה מבחינת הדברים שלא קורים

אופירה: וואו.. קורים כל כך הרבה דברים... אבל ורדית

ורדית: ... אני מודיעה בזאת על התפטרותי מתפקיד העוזרת של העוזרת האישית של ראש העיר.

אופירה: ורדית, נדבר על הכל. את גם צודקת.. אבל עכשיו-

ורדית: אין בכוונתי לחזור בי. מחר, לא אבוא לתיק. אם ישאלו אותי אם ברצוני להתקדם אגיד לא-

אופירה: ורדית! נס ציונה צריכה אותך. את צריכה לעלות מהר לגג של ב"ס למחוננים

ורדית: למה?

אופירה: ינון שם

ורדית: אני מפחדת

אופירה: אז שימי אודם (שמה לה אודם)

ורדית: למה?

אופירה: שתפחדי יפה

ורדית: אבל הוא ערסל

אופירה: ואת קרן שמש.מה יותר מתאים?

תמונה 29 על הגג

ורדית: ינון.. אני מדבר בשקט עכשיו כדי לא להבהיל אותך.

אבל שתדע שמבחינת הלב אני צועקת.

צועקת לך שתתרחק מהקצה. שתתקרב. אלי.

ינון: עזבי, אני לא יכול לשמוע את הצעקות של הלב שלך

שלי חזקות יותר עכשיו.

ורדית: מה הוא צועק

ינון: תוותר

ורדית: אז תוותר אלי. לכיוון שלי

ינון: הוא צועק לי 'תוותר לכלום'. כלום לא חשוב ורדי

ורדית: יכול להיות, אבל ינון בוא נדבר על זה כאן. בצל

ינון: כלום לא חשוב! סתם הקשבתי לך. כלום לא חשוב לא העלה הזה ולא העלה ההוא ובטח לא אני. חשבתי שאת שום דבר מיוחד. את כמו כולם בעיר הזאת, את איתם. אני במפסידים. אז הנה, תראי מה זה הפסד ו

ינון: מלכיאל!!

ורדית: ינון !

ינון: מה? שנייה רגע (צועק למטה) מלכיאל!!

ורדית: די! תפסיק לקרא לו!!

ינון: בסדר הבנתי את לא אוהבת אותו?

ורדית: אין 'אותו' ינון!!

ינון: למה? זה אותה? גם זה שינו לנקבה עכשיו? עזבי זה לא טבעי לי

ורדית: אין מלכיאל ינון

ינון: מה את מדברת? זה מלכיאל מיהוד! הנה הוא שם

ורדית: לא היה שום מלכיאל ביהוד ינון

ינון: היה, אולי לא הכרת

ורדית: ביהוד כולם מכירים את כולם
ינון: (צועק) מה קורה מלכיאל??
ורדית: רק אתה שומע אותו!
מלכיאל: הכל בסדר ינון
ינון: לאן אתה הולך?
מלכיאל: אני חייב לתפוס את האוטובוס האחרון ליהוד
ורדית: רק אתה רואה אותו ינון!
ינון: למה ליהוד?
מלכיאל: אני עוזב
ינון: לתמיד?
מלכיאל: כן
ורדית: אתה מדמיין ינון!! תפסיק כבר!!
ינון: די!! תפסיקי את!! בי מלכיאל!! תשמור על עצמך!!
ורדית: די!! אין מלכיאל!! אתה מדמיין ינון!!
ינון: בי! מלכיאל!! אוהב אותך אני אשלח לך את התוצאות של המבחן!!
ורדית: אתה מדמיין!!
ינון: מה פתאום! הנה הוא עולה על האוטו- איפה האוטובוס...
ורדית: אין מלכיאל ואין אוטובוס ליהוד כבר שנים!! בוטל הקו.
מלכיאל וינון: אוהב אותך גם אחי ואל תשכח מי הם שיחליטו אופנוען בודד ברחוב נס לגויים ...
ורדית: וואוו זה יפה
ינון: נחצב מהלב הכואב
ורדית: ינון לאן חשבת ללכת?
ינון: לגמור עם זה. ליפול אל הכלום.
ורדית: אבל כלום לא חשוב
ינון: בדיוק
ורדית: אז למה ללכת אליו?
(פאוזה)
ינון: בטוח בטוח לא היית בבית ספר למחוננים?

ורדית: אול בביס ל'לא עד הסוף איתנו

ינון: מה זה?

ורדית: אתה יודע איך אומרים 'אתה יודע איך ורדית...לא עד הסוף איתנו'

ינון: מה זה?

ורדית: ככה אמרו

ינון: עליך?

ורדית: מכיר עוד ורדית?

ינון: לא. אין עוד אחת.

ורדית: מזל באמת.

ינון: מדהים

ורדית: מה?

ינון: גם אני מרגיש ככה

ורדית: שמה???

ינון: שאת לא עד הסוף איתנו

ורדית: תודה רבה באמת!

ינון: שאת כל הזמן גם מבקרת במקומות יותר טובים

ורדית: איזה?

ינון: מקומות.... מקומות כאלה...

ורדית: בגבולות נס ציונה?

ינון: מבקרת במקומות יפים וחוזרת עם מזכרות יפות לכולנו...למזלנו. אחרת כולנו פה היינו עד הסוף איתנו.

ורדית: ומה אז? מה היה קורה?

ינון: היה נורא. לפני שבאת.

ורדית: מה זה? זה המטוס של ראש העיר שם?

ינון: איפה את רואה מטוס?

ורדית: לא..כנראה אין..אתה יודע. לא עד הסוף איתנו...

ינון: מה זה יש לו שלט למטוס?

ורדית: (צוחקת) די אין מטוס...

ינון: כן.. מה כתוב? גם אני לא עד הסוף איתנו.

ורדית: אתה גם רואה?

ינון: ברור שאני רואה! ותראי למטה, תראי את האישה למטה

ורדית: מה כתוב לה על השלט

ינון: גם אני לא עד הסוף איתנו- זאת נחמה אישתו של חיים מהמכולת.

ורדית: הנה ציון מטמבור כתב: 'מי בכלל רוצה להיות איתנו עד הסוף'

ינון: ומה זה הילדים שם? (קורא מהשלט) 'אתכם עד הסוף בקטע של לא להיות עד הסוף- ילדי בית הספר למחוננים' גאונים פאקינג!

ורדית: וואו, כל נס ציונה פה!

ינון: עם שלטים

ורדית: אוהבים אותנו בעולם הזה..

תמונה 30 אפילוג אופירה ואיזיק

איזיק: אז תגידי לי רגע

אופירה: רגע

איזיק: מה? אה.. יפה כי אמרתי תגידי רגע...תגידי הפורימון השנה...מה איך זה הולך התחפושות? אפשר בזוגות או ביחידים או בזוגות? או מי שרוצה איך שיוצא? או ביחידים?...

(אור לאט יורד על איזיק השרמנטי)

סוף